

in v vezhni fpomin kakor slato hranila v tajifti hihi, ki se vladarji sa prid deshele sbirajo. Drevo je ravno tako, kakorfhniga je presvitli Zefar v Trenkovik rokah dobil, fhthorafto in prav neslošno. She okovanih nima kolefiz, famo pestizi imate shelesne oklepe. Štoji na prav lepimu is marmora vfekanimu fhéft zhevljev vifokimu podnushju s latinfkim napifam.

Danecki.

Sméf.

(Čudno rešenje ali izbavljenje.) V rusovskih pismih najde se sledeča prigodba, od ktere terdijo, de bi se bla leta 1530 resnično zgodila: Neki kmet, ki je vdaljni rusovskih gojzidih stanoval, odide zjutrej zgodej v dobrovo, de bi medu iz šupljiviga ali votliga drevja nabral, ker je v tistih krajih še zdaj, kakor tudi v lepih Poljskih deželah, veliko dovjih čbel, ktere k velikimu pridu ondašnjih stanovavcov mnogo medu in voska nanosijo. Ko ta kmet ali seljan na, od bčel zapušeno drevo spleza, de bi iz globokih rup ali šupelj stebła med skopal, počl pod njegovimi nogami trohljivo drevo; on pade, in se do vrata v med pogrezne. Z velikim trudam in napenjenjem je pa vender roke iz medu zlekel, in upehan zaspal.

Brez dvomenja bi bil tam poginil, ker te gojzde redko kdo obiše, če bi ga ne bla resnično čudna prigodba rešila. Ze sta dva dneva prešla, kar je v medu ležal, kar se na enkrat medved perkaže. Ki je med obvohal, je splezal na drevó, in znišel v votlo steblo, de bi svójemu medvedovskimu téku ali poželenju zadovoljil; ali kako se ne vplaši, ki se strašna čbelina (kmetova) glava z medu pokaže. Medved oplášen se oberne, de bi pobegnul, kmet ga pa z celo močjo za zadnjo taco zagrabi, in jo tako čversto z obema rokama derži, kolikor mu je le mogoče. Medved v naj veči stiski, napne vse svoje žile, potegne z celo močjo, de bi se tega neznaniga brémena znebil, in zleče tako kmeta srečno z njegove sladke sužnosti na drevo, dokler se poslednič oba doli ne prekucneta. Od svóje teže rešen medved se zdaj mermrajoč spusti v beg, kmet pa, de si ravno vpehan zdrav perpiha domú, k velikimu veselju žene in otrok, kateri se ne nadjaajo, ga še kdaj živiga viditi.

Osnanilo bukev.

Mali besednják, flovénfkiga in némfhkiga jesika (Kleines Wörterbuch der flowenischen und deutschen Sprache). Šofébnó sa Šlovenze, kateri se hozhejo némfhkiga jesika uzhití. Drugi natif. V Ljubljani, natifnil Joshef Blasnik. 1843.

She sdavnej fo maliga besednjáka sheleli, in po njemu vfevkosi poprafhovali tifti, ki fo se jeli némfhkiga jesika uzhití. S besednjákam fo jim dopolnili shelje zhaftitljivi vodja némfhkih fhól gofp. J. Šhlaker. Tiftimu, kateri se hozhe némfhkiga uzhití, ga perporozhimo, is kteriga se svuriti sna, kako se flovénfka beséda po némfhko, ali pa kako se némfhka po flovénfko glafi. Ravno sato je ta besednják v dva déla rasdeljen: prvi je flovénfko-némfhki dél — in drugi pa némfhko-flovénfki.

Beséde, ki jih v navadnimu shivljenju potrebujemo, bo vezhidel v njemu najdel. Tiftimu pa, kateri fhe ne posna naredbe nekiga besednjáka, re-

zhemo, de fo vse besede po Abezednikovimu redu sverftene, in de se le perva zherka beséde imá, fe tudi zela beséda urno najde, ktera se ifhe. Korift teh bukev fe pa tudi po hitri prodaji rasfodi; sakaj bilo jih je v létu 1834 natifnjenih 2000, in pretezhéno léto fo she vse pofhlé; ravno sato jih je bilo sopet 2000 drugiga natifa omifliti treba. Ta besednják pa perporozhimo pofébnó vfm mladim Šlovenzam, ktéri fe s Némzi pezhajo kaj, in ktéri fe némfhko brati, pifati in govoriti uzhití hozhejo. Škorej vfaki dan fmo s Némzi v taki mnogoteri svesi, de vfevkosi némfhki jesik potrebujemo, in gotovo vezhkrat k pridú nam je, de némfhko snamo. De je pa némfhko snati tudi kmetovavzam potrebno, tega miflim mi ne bo pazh nihzhe overgel, kateri fe je she is nafhíh noviz preprizhal, de snajo tudi Némzi fhe kaj vezh, kakor hrufhke pezh.

Imenovani besednják fe prodaja v knjigoprodajavnizi shlahtniga J. Klajnmajerja v Ljubljani po 36 krajzerjev. Miflimo, de fe tudi v Gradzu, Zelovzu, Gorizi, Terftu in v Zelji dobiva.

Nasnanje.

Travne in vertne femena fvojiga pridelka fo per meni v Ljubljani poleg zefarfkgiga mofta Nr. 10 na prodaj: pahovke (französisch Raigras) funt po 20 krajzerjev in mazhjiga répa (Thimothäusgras) funt po 30 krajzerjev. Tudi imam nekoliko odráshenih murv s vifokim débham in shlahtnim perjam po 15 krajzerjev — ter vezh fto fhteri-letnih lepíh in sdra vih murvinih drevzov, vfaziga po 4 krajzerje v prodaj.

Dr. Orel.

Prislovice

Štajerskih Slovincov.

34. Ta čaka, kó grešnik na pokoro. 35. Tukej je hudič mlade mel. 36. Gder niga, tam volk ne vzeme. 37. Ta si je vuš za kolér spustil, ktera bo ga jela, dokler bo živ. 38. Timu je raka v nadra djal. 39. Ugradnik je ukradnik. 40. Tam Nemeec Slovenci preje, gder se kača na ledi greje. 41. To bo ti povernil, kda vrabel proso. 42. Bob v steno meče. 43. Odprédi se sladi, odzadi pa z plotnicój stojí. 44. 'Z betva vóz. 45. Tebe se tolko bojím, kó žaba dežja. 46. Oná sta si, kó dva persta. 47. Vsak' je sebi najrajši. 48. Vsaki ima perste k sebi obernjene. 49. Obá v en róg trobita.

A. Kreml.

Snajdba vganjke v poprejshnim listu je:

K e r t.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	20. Šufhza.		18. Šufhza.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pphenize domazhe	1	15	1	31
1 „ „ banafhke	1	25	1	32
1 „ Turfhize . . .	1	2	1	6
1 „ Sorfhize . . .	1	6	1	10
1 „ Ershi . . .	—	59	1	4
1 „ Jezhmena . . .	—	53	1	2
1 „ Profa . . .	1	—	1	3
1 „ Ajde . . .	—	54	1	5
1 „ Ovfa . . .	—	36	—	40

V Ljubljani. Natifnil in saloshil Joshef Blasnik.